

[Ole Olsen]

ducere landbrugsjord ud af disse grave. Derfor må vi selvfølgelig ind på, at det offentlige må hjælpe til.

Nu kan jeg ikke helt overse, om det var sådan, at ejerne af brunkullejerne i modsætning til entreprenøren, der brød brunkullene, fik en leje eller godtgørelse pr. ton. Så vidt jeg erindrer, var det i den sidste periode fra begyndelsen af 1950'erne vist 1 kr. pr. t., der blev brudt. Det er jo ikke mange penge, må vi erkende i dag, men jeg synes nok lige, man skal tage hensyn til, at ejerne i dag, eller de, der har haft det hele tiden, har fået en vis økonomisk kompensation, og så er det os andre, selvfølgelig også dem selv, der betaler for dette ved at lade lejet ligge og se uordentligt ud og være meget farligt.

Jeg synes, vi skal se på forslaget i udvalget, og vil regeringen ikke gennemføre det, så vil jeg da godt bede til, at det bliver taget op så hurtigt som muligt i næste folketingssamling.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg har noteret mig, at regeringspartierne i princippet kan tilslutte sig forslaget. Det kan de gøre med så mange forslag, men når det kommer til det reelle, så kniber det altid med at ville være med.

Lad mig sige på kristeligt folkepartis vegne, at vi finder forslaget ganske relevant. De økonomiske konsekvenser kan vel overskues, og det er spørgsmålet, om ikke den beskæftigelsesmæssige effekt udligner de udgifter, som ministeren omtalte i sin svartale. Kan man f. eks. beskæftige op til 900 mennesker ved arbejdet, ja, så er der efter det, ministeren udtalte, ingen udgifter ved forslagets gennemførelse. Jeg synes, det er beskæmmende, at man altid i en økonomisk og beskæftigelsesmæssig krise afviser de arbejder, som netop fremmer beskæftigelsen og ikke koster nogen penge, i al fald er der ikke nogen valutarisk konsekvens af det, og det er jo det væsentlige i en beskæftigelsesmæssigt dårlig situation.

Så kan man selvfølgelig, som venstres ordfører fremførte det, sige, at vi kan opfylde disse grusgrave og de huller, vi nu har lavet ude i naturen, med forskelligt affald i stedet for at henvise dette affald til de befæstede lossepladser. Der kunne man have lyst til at spørge: hvad er de befæstede lossepladser?

Jeg tror nok, at man miljømæssigt har fejlvurderet det fuldstændig, når vi ser, hvorledes man har arrangeret og befæstet disse lossepladser. Når der kommer et pænt regnskyl, så skylles alt det, der skulle opsamles i den grube, man har lavet, ud ved siden af og siver ned i jorden. Jeg tror nok, man mest har udformet disse befæstede lossepladser ved skrivebordet i ministeriet i stedet for at se dem i virkeligheden, for så ville man sige, at de ikke er en døjt bevendt. Det meste af det farlige affald løber ned i undergrunden.

Det var en sidebemærkning, men jeg er da enig med venstre i, at man eventuelt kunne gå den vej at fylde hullerne op ved at sortere affaldet, og derved ville de befæstede lossepladser komme til at fungere bedre og måske også billigere. Vi kunne jo anlægge færre af dem, der blev jo ikke brug for så mange.

Nu vil jeg ikke tro, at alle vores grusgrave og alle disse udgravninger, vi har lavet i vores jordbund, sådan skal dækkes til. For os, som har en vis biologisk interesse, er det jo en kendsgerning, at der disse steder findes om ikke ny flora, så i al fald en flora- og faunaudvikling, som vi ikke har set andre steder, og derfor mener vi nok, der skal fares med en vis lempe over for disse udgravninger. Men det mener vi også kan gøres efter dette forslag. Det er jo et beslutningsforslag, hvorefter man kan finde frem til den mest hensigtsmæssige måde at gøre dette arbejde på.

Jeg mener, at når regeringen nu tilsagde velvillighed over for at kigge på mulighederne for måske ganske gratis at gennemføre dette arbejde, vel at mærke et arbejde – og det bliver et arbejde – som samtidig kan tage de fornødne miljømæssige hensyn og de fornødne hensyn såvel til flora som til fauna, er det klart med det, jeg her har sagt, at vi fuldt ud kan tilslutte os forslaget, og vi skal behandle det særdeles velvilligt i udvalget.

Alfred Hansen (DR):

Da mit partis ordfører i denne sag er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne udtale følgende om beslutningsforslag nr. B 77.

Dette radikale forslag har unægtelig én baggrund, nemlig at dele af det danske landskab henligger i en sørgelig forfatning, efter at tørve-, brunkuls- eller ralgravning f. eks.